

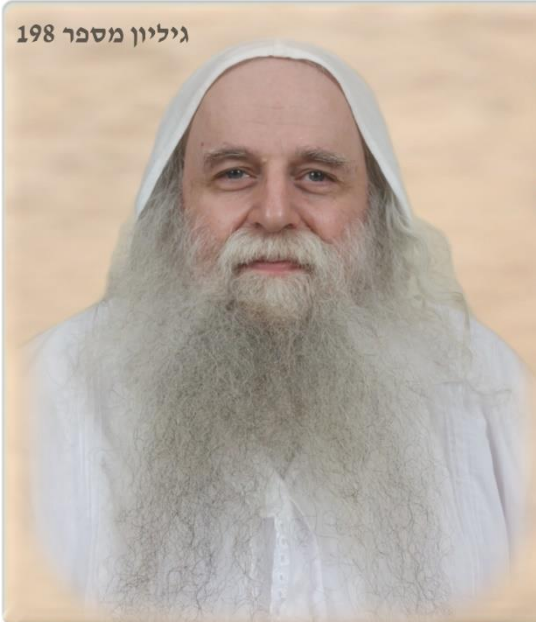

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
חול המועד פסח תשפ"ד

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופותרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

חול המועד פסח תשפ"ד – עונג או נגע

כל הענין הוא ענין של 'ענג' או 'נגע'. היה אסור לאכול מעץ הדעת. אכלנו מעץ הדעת בהיותנו בנשמת אדם הראשון, היה "תִּצְאֶנָּה הוא לְעֵינַיִם" – אז נכשלנו בהנאה משפע אסור. היה אסור. מכל העצים האחרים, מכל הפירות היה אפשר לאכול. מזה היה אסור לאכול. ואכלנו.

עכשיו יש תרי"ג מצוות לתקן את זה ולקיים את המצוות הגשמיות בעולם הזה, שהוא מעורבב טוב ורע, להעלות את כל הניצוצות לקדושה, שזה גם סוד בית המקדש – שתשרה השכינה, שזה התיקון של ההסתר פנים, שיהיה גילוי פנים.

הכל מכוון במדויק. מי שלומד קבלה מבין את כל המהלך של ההיסטוריה במדויק, פלא פלאים, מבין את כל סודות הבריאה, פלא פלאים. ולא כל אחד זוכה, אבל בדור הזה בעזרת ה' מעינות פנימיות התורה מתפשטים, כמו שאמר המשיח לבעל שם טוב הקדוש, שהוא יבוא "לכשיפוצו מעינותיך חוצה."

אז אנחנו צריכים לתקן את ה'ענג' שלא יהיה 'נגע', שיהיה עונג דקדושה, למשל, על ידי שמירת שבת קודש, מעין עולם הבא. בשבת יש סעודות, אוכלים אוכל טעים, לובשים בגדים נאים, הכל עונג שבת, מצוה גדולה של עונג שבת – כמובן בגדר ההלכה, לא כל עונג ולא כל דבר מותר, יש מה מותר מה אסור על פי התורה.

וזה מתקן, שבן אדם נהנה לשם שמים. בשבת מה שאדם אוכל אפילו אם נהנה מהאוכל – אדרבה, שיהנה מהאוכל – זה הופך להיות משהו רוחני. זה לא מביא 'שינוי צורה'. זה מושג של 'בעל הסולם' זי"ע. זה לא מביא לשינוי צורה. זה לא מביא לעוביות. זה לא הופך את האדם לבהמי.

ערב טוב! מה שלומכם? מועדים לשמחה! אנחנו כאן בחול המועד פסח תשפ"ד ב'ותן חלקנו בתורתך'. ובשם ה' נעשה ונצליח.

והיום נדבר קצת בענין פסח על פי הפנימיות.

ידוע על פי האר"י שגלות מצרים באה לתקן את הפגם של אדם הראשון, הפגם ביסוד שפגם ק"ל שנה, ולכן כל קושי השעבוד היה בשביל להעלות משם את הניצוצות שלו.

ארץ ישראל, אנחנו יורשים אותה בזכות שמירת הברית, שמירת היסוד. ההתחלה של הגלות היא כשפגמו ב'ייסוד'. מה זה פגמו ביסוד? – מכרו את יוסף הצדיק, שהוא המרכבה ליסוד. מכרו אותו למצרים. זה פגם את היסוד. היה מה שהיה במצרים, וכולנו ירדנו להשתעבד לפרעה. פרעה – אותיות 'הערף', אומר האר"י הקדוש. העורף יונק מה'דעת'. הדעת – הפגם של עץ הדעת, וגם הפגם של היסוד. הדעת והיסוד קשורים.

אם כן, הכל קשור. דבר קשור בדבר. ואין דבר יותר חשוב, נראה לי, בדור הזה, במיוחד אנחנו בעלי תשובה ותינוקות שנשבו, אנחנו מרגישים את זה מאד – את ענין תיקון היסוד והשמירה על הקדושה, שזה נסיון כבד לכל הדור. זה תיקון גדול אם נעמוד בו. זה לעומת זה: אם נצליח לתקן את כל בחינת היסוד, היסוד העליון וכל ההשתלשלות שלו – זה מאיץ את הגאולה.

לכן לעניות דעתי אמרו חכמים שקודם יבוא משיח בן יוסף – שהוא התיקון של היסוד, אחר כך משיח בן דוד – שהוא תיקון של המלכות. ואין לדעת איך זה יהיה עד שזה יהיה, ככה פוסק הרמב"ם.

לקטרוגים. והקטרוגים יכולים להתבטא חס וחלילה בסבל, מלחמות וצרות, כמו שאנחנו רואים עכשיו, ומין הרגשה כזו שהכל יוצא מידי שליטה, כל מה שהיה מובן – לא מובן.

ליהודים היה טוב בארץ. פתאום הכל קשה. היה להם, יש כאלה שהיה להם טוב בחו"ל – לי אף פעם לא היה טוב בחו"ל, אבל יש אנשים שהיה להם טוב – עכשיו גם להם אין מנוחה.

כל זה הכנה לגאולה השלמה, שתבוא בעתה ובזמנה. והי' מזכך אותנו, את עם ישראל, ומזכך גם את העולם. ומעמיד את כולם בנסיון: מי אתה? מה אתה? במי אתה מאמין? במה אתה מאמין? מה אתה מקיים? מה אתה לא מקיים? אתה מאמין שיש בורא עולם? אתה מאמין שיש שגר ועונש, או לא? אתה משתדל להיות בן אדם טוב? אם אתה לא יהודי – אתה משתדל לשמור שבע מצוות בני נח? אם אתה יהודי – אתה משתדל לשמור תרי"ג מצוות, את ההלכה כל מה שצריך? ולהתעלות בעבודתו יתברך, להיות דוגמא? להיות בן אדם טוב, איש אוהב, איש שעושה טוב?

עכשיו אנחנו כולנו במבחן, כולנו. כל אחד צריך לעשות חשבון נפש אם הוא עולה למקום שצריך לעלות, או שהוא תקוע, או שחלילה הוא נופל.

ולכן אנחנו מפיצים את 'דרך עץ החיים', שזה נותן את הכללים לאדם להבין מה עליו לעשות בעולם הזה, למה ה' יתברך ברא את העולם ככה ומנהיג אותו ככה – כי כל עוד שיש רע, יצר רע פרטי, יצר רע כללי – אין שלמות, אין שקט.

הזכרתי את שלמה המלך החכם מכל אדם – בזמן שלו "וַתִּשְׁקֵט הָאָרֶץ אַרְבַּעִים שָׁנָה", בזכות העבודה, בזכות מה שהוא עשה, בזכות בית המקדש שבנה, הכוונות שהיה עושה – בזכות זה ארבעים שנה היה שקט.

עכשיו אין שקט אפילו שניה, מפני מה? מפני עוונותינו. וכל מה שקשור לארץ ישראל ולשהיה של עם ישראל בארץ ישראל קשור לתיקון היסוד או ההפך מתיקון. אי אפשר לברוח מזה. אי אפשר להתוכח עם התורה בכלל. אנשים מנסים, מי שלא ירא שמים כמובן מנסה להמציא לו את הדרך, להמציא המצאות. זה לא יעזור. זה לא עוזר. שום דבר לא עוזר. כל השיטות שניסו לתקן בהן עולם נכשלו – כי יש רק תיקון עולם במלכות שד"י. שד"י, זה השם של היסוד.

אז כולנו צריכים להתחזק, לסור מרע, לעשות טוב, להתעמק בפנימיות התורה, להתעמק ב'דרך עץ החיים', שזו הדרך שאנחנו מלמדים, שאפשר לקחת את כל הספרים חנינם מהאתר, לשמוע את השיעורים, להיבנות, להפוך להיות אנשים צדיקים.

זה מה שחשוב. כל השאר, זה תנאי שירות – שהי' יתן לנו, כן? "הַתְּרַפְּנִי לַחֵם חֻקִּי" – אדם צריך בגד ללבוש,

אדרבה, זה מעלה אותו. למה? כי ככה צווינו על ידי הבורא יתברך, לאכול בשבת, להנות בשבת, לענג את השבת, אז זה עונג מתוקן – כמובן, אוכל כשר, מברכים קודם, מברכים אחר כך – הכל לשם שמים, הכל יפה מאד.

אז ככה אנחנו צריכים את כל הבריאה הזו להעלות לעבודתו יתברך, למען שמו באהבה, לעשות את כל התיקונים. ועיקר התיקון של כל הענינים – זה תיקון העונג, שנתענג במה שמותר לנו לשם שמים, ולא במה שאסור, שזה מה שעשינו באכילת עץ הדעת.

זה מפתח להבין את כל המצוות, את כל העולם, את כל מה שקורה פה. וזה מוטל על עם ישראל. לזה נבחרנו, "ממלכת כהנים וגוי קדוש", לתקן את העונג, לתקן את קבלת העונג, שתהיה קבלה, כמו שאומר בעל הסולם, "לקבל על מנת להשפיע" נחת רוח להי' יתברך, כי ככה צווינו.

מה שצווינו – מצוה. מה שנאסר לנו – אסור. המאכלים שאסור לאכול, שהם לא כשרים, אומר בעל התניא הקדוש, זה מפני שאי אפשר להעלות אותם, לתקן אותם, עד לעתיד לבוא. אי אפשר לתקן אותם.

נשים נכריות אסורות לעם ישראל. בגלל זה שלמה המלך החכם מכל אדם, שחשב שהוא יכול לתקן אותם בזמנו – הוא טעה בזה, כי אסור לשנות מהתורה כלום. התורה היא נצחית, היא מדויקת. לעתיד לבוא הכל יתוקן. אז אסור להקדים את המאוחר. גם אסור לאחר.

"בְּעֵתָהּ אֶחֱיִשְׁנָה". אנחנו עכשיו בזמן של "בעתה אחישנה". גם "בעתה" ה' מחיש את הכל – לכן הכל מהרמהרמהר, הכל לחוץ, הכל קיצוני, בירורים קשים, מלחמות. העולם יוצא מכלל שליטה. האדם חשב שהוא שולט בעולם, ופתאום כל מיני דברים מתפוצצים והוא לא שולט. הטבע גם כן – מה שנקרא טבע, שאין טבע, אבל המערכת של ארבע עונות וכדו' – כל זה משתבש. למה זה משתבש? בגלל שאנחנו משבשים, עוונותינו גורמים.

עכשיו עם ישראל רדוף וסובל, גם בארץ גם בחו"ל. למה אנחנו סובלים? מפני עוונותינו. כל סבל שיש לאדם בפרט או בכלל, כל מחלוקת, כל מלחמה, כל שפיכות דמים רחמנא לצלן – זה בגלל עוונותינו. זה נקבע בבית דין של מעלה.

אנחנו רוצים שיהיה שלום, שיהיה טוב, שהכל יהיה כמו שצריך להיות – צריכים לחזור בתשובה, להתחזק. ובעיקר עיקר הענין: תיקון העונג – שיהיה מתוקן, לשם שמים, לפי המותר ולא לפי האסור.

והקטרוגים האלה אם עם ישראל חלילה עובר על המצוות – אם לא כל עם ישראל, חלק מעם ישראל, אנחנו ערבים זה לזה – אז זו בעיה, זה גורם

התגלותו. זה יבוא – או שיבוא על ידי תשובה ומעשים טובים, או על ידי יסורים. ולכן אנחנו רואים שבאים עלינו יסורים רחמנא לצלן, על עם ישראל. עם ישראל, לוחצים אותו בכל מקום. אז צריך להתחזק, להתחזק בעבודתו יתברך – וזה ימתיק את הדינים ויאייץ את הגאולה משמים. הכי טוב שהגאולה תבוא משמים, "קץ הפלאות", ש"פתאם יבוא אל היכלו האדון" – על ידי זה שאנחנו עולים בעבודתו יתברך.

זהו. אז פסח זה הפה"סח. פה סח, זאת אומרת, התגלות של ה', התגלות של הדיבור של ה', "ויאמר ה'" – שבזמן גלות מצרים בגלל היניקה שהיתה לפרעה מהעורף, נפסק הדיבור, נפסקה ההתגלות, הידרדרנו, כמעט הגענו לשער הנו"ן של הטומאה. ולכן ה' הוציא אותנו בחפזון, שלא ניכנס לשער הנו"ן ולא נוכל לצאת משם.

אז גם עכשיו "בעתה אחישנה", ה' מחיש את הגאולה כי המצב לא פשוט. אבל צריך להמתיק את הדינים על ידי זה שנעשה תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה תשוב ה"א – תשוב השכינה לשרות.

וצריך לעשות תשובה בכל עניני העונג, שזה לא יהיה נגע, ועניני שמירת היסוד במחשבה דיבור ומעשה – שזה נותן את הכח, את התוקף של ישיבת עם ישראל בארצו בבטח, בשלוה, לא על ידי יסורים. זה תיקון של כל הגלגולים, של כל הפגמים, של הפרט, של הכלל. "ובא לציון גואל" במהרה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

**להתחזק בעבודתו יתברך, להתחזק בקדושה!
בשמירת היסוד.**

לחיים! לחיים! לחיים! מועדים לשמחה!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

לחם לאכול, צריך. אלה אבל רק אמצעים לעבודתו יתברך. זו לא המטרה. העולם הזה הוא לא המטרה. הגשמיות, זו לא המטרה.

הגשמיות היא דרך לעבוד את ה', כי אנחנו בגוף גשמי. הגוף הזה גשמי לגמרי. בזכות הגוף הגשמי אפשר להיות בעולם הזה ולקיים מצוות גשמיות. מתי שהבן אדם מסתלק מן העולם הזה הוא בעולם רוחני, שם הוא לא צריך גוף גשמי. הגוף הזה יעבור תיקון בעזרת ה' לעתיד לבוא, תחית המתים, כל התהליכים. הגוף גם יהיה מתוקן.

הגוף, זה הכלי. בעל הסולם אומר, זה הרצון לקבל. אמת שהגוף כל הזמן צריך לאכול, לשתות, לנוח, כל הענינים הגשמיים. לכן צריך להפוך את העונג לעונג מתוקן, על פי התורה, על פי ההלכה – לא על פי מה שבא לבן אדם, בא לו ככה בא לו אחרת.

מי בן חורין? מי ששומר את התורה, מי שעובד את ה', הוא בן חורין. מי שעובד את ה' יש לו שמחה, שמחה של קדושה. וזה אפשרי. אפשר לעלות במעלות הקדושה בדור שלנו. אפשר לזכות לדבקות בה'. אפשר לזכות לקרבת האלקים. אפשר לזכות לרוח הקודש, עוד מעט גם כן לנבואה. "מעשיך יקרבוך ומעשיך ירקוקך".

אז כל מה שעושים אנשי העולם הזה, כל ההשתדלויות – צריך לעשות השתדלויות כמובן, בכל תחום צריך השתדלות – אבל מה העיקר? מה המהות? מה יש בפנים? מה המטרה? מה המטרה?

המטרה שעם ישראל שב לארצו, קיבוץ גלויות – היא כדי לעבוד את ה' יתברך. זו התחלה של סוף העונש של הגלות, התחלה של הגאולה, מי יודע באיזה שלב, אבל זה בדרך. והגאולה היא לא איזה סיפור מעשיות כדי שבן אדם יתנחם. הגאולה היא התגלותו של ה' יתברך מחדש בעולם הזה על ידי השראת השכינה, שזה קצה

יתעלה היוצר ויתגלה הבורא

אשר זיכנו לברך על המוגמר בחיבור זה 15 - במספר. וקראתיו: "תינוק שנשבה" על שם משה רע"ה אשר נשבה בין הגוים בבית פרעה. ושם גדל. ובדור זה שרובו תינוקות שנשבו יש צורך לזכור היטב עובדה זו ולקרבתם באהבה ולא לזלזל בהם ולשונאם ח"ו. ומכיוון שדור זה רובו ככולו תינוקות שנשבו, בוער בעצמותי הרצון לזכות את כל נשמות ישראל בפתח לפנימיות התורה אשר רק בכוחה לקרב את הניצוצות הנדחים ביותר ולחזק את הקרובים בדור חשוך זה!

מתוך הקדמה תינוק שנשבה - פסח מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

www.rachlin.org.il

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס' 02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

מתוך הספר 'תינוק שנשבה' - קובץ מאמרים על חג הפסח, קובץ טעמי מצוות החג.

<https://rachlin.org.il/ktavim/books/files/Tinok.pdf>

מתוך נפשי – בחפזון

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

י"ז ניסן תשפ"ד

לעילוי נשמות הנופלים • לרפואת הפצועים • להחזרת החטופים • לשמירה על החיילים.

הכל רוצים רק נס, בלי להתאמץ. אין אפילו זמן להתרכז.

יום רודף יום, ובשיא החפזון. לעולם יש פתרון? מישהו עוצר להגיד לחברו שלום!?

אם הוא לא העתק שלך – אין לך סבלנות להחליף עמו מלה...

הכל מתקרב בחפזון לגאולה השלמה.

"בַּעֲתָה אַחִישֶׁנָּה" – זה מצד הקדושה. אבל יש גם יש "אחישנה" מצד הקליפה!

ואיך נדע מי הוא המאיץ?! היצר הטוב או היצר הרע המלחייץ!?

כי עשׂו האיץ את יעקב – ואבינו יעקב התחמק, נתן לו תרוץ והסתלק...

רבותי! צריך כל יום להתבודד, לבדוק את כל היום שעבר בחפזון,

לערוך את הבירור ולהתכונן למחרת, שיגיע תוך שניה, ועמו נסיונותיו.

אם לא תכין כלים, ישטפוך המים הזיזונים – ותבוא בטענות מדוע לא הצילך האלקים!

אתה מואץ? הרגע. ה' יביא בכל מצב את הגאולה. לא עליך לסיים המלאכה...

מח שליט על הלב – זו העצה הנכונה. במתינות תהלך בה לאטך, עקב בצד אגודל, שלא תטעה חלילה בבחירה. והתהום לפניך פעורה!

"לאט לאט מגיעים רחוק", אמר לי אבי ז"ל – וכמה צדק!

בזמנו היה זמן ודבר לא חמק.

ולכן חביבי, הרגע. קודם כל שב בשקט והפעל מחשבה.

שתה כוס תה – ונהיה חברים. וקרא בבקשה את ספרנו 'דרך עץ החיים'.

בחפזון הוציא אותנו ה' ית' ממצרים. ומאז הכל הולך ומואץ!

הכל בחפזון. תינוק בן שנה כבר רוצה להיות עצמאי – ולחנך את הוריו.

החפזון הולך ומתקרב לשגעון!

אין מנוחה, אין תנומה, אין הקשבה. יש רק דרישה: "הכל מיד! ורק איך שאני רוצה!" "אתה לא אתי? – אז אתה נגדי!"

הכל בחפזון, ואין זמן לכלום – לא לחשוב, לא להתעמק. אולי יכולנו למנוע אסון – אבל מה נעשה שאין שליטה בחפזון!

החפזון מביא למיצוי. והמיצוי מביא ריקנות. והריקנות מביאה דכאון. והדכאון משתק – עד שקופץ לו שוב החפזון לצאת מיד מהדכאון! ושוב מתחיל התהליך, שבכל סיבוב מעלה מהירות בשלישי! מרוב ריצה אין מסתכל אחורה, אין לומד ואין מפנים, אין זמן לא בחוץ ולא בפנים.

והכל מתגלגל 'על הפנים',

כי כולנו מואצים,

על ידי היצרים,

שאת השכל הישר מטשטשים.

בגלל החפזון חכמים הופכים טפשים!

בבחירה מתבלבלים –

אין מטרה ואין שלבים!

כי אין זמן כי כולנו נחפזים.

הקטנים הפכו גדולים. הגדולים הפכו זקנים. הזקנים, מי זוכרם? – הבא בתור! כבר אין זמן!

איפה הבלם? הבירור הולך ומואץ – האדם מגיב באינסטינקט, אין מחשבה לשניה, הכל עכשיו,

כי אם לא מי יקשיב? אתה הופך לא רלוונטי, כי הכל חולף ביעף, ולא באופן אלגנטי.

**חג כשר ושמח ורגוע ונעים לכל בית ישראל ולכל הנבראים!
לחיים! לחיים! לחיים! היום באנו אליך בחרוזים.**